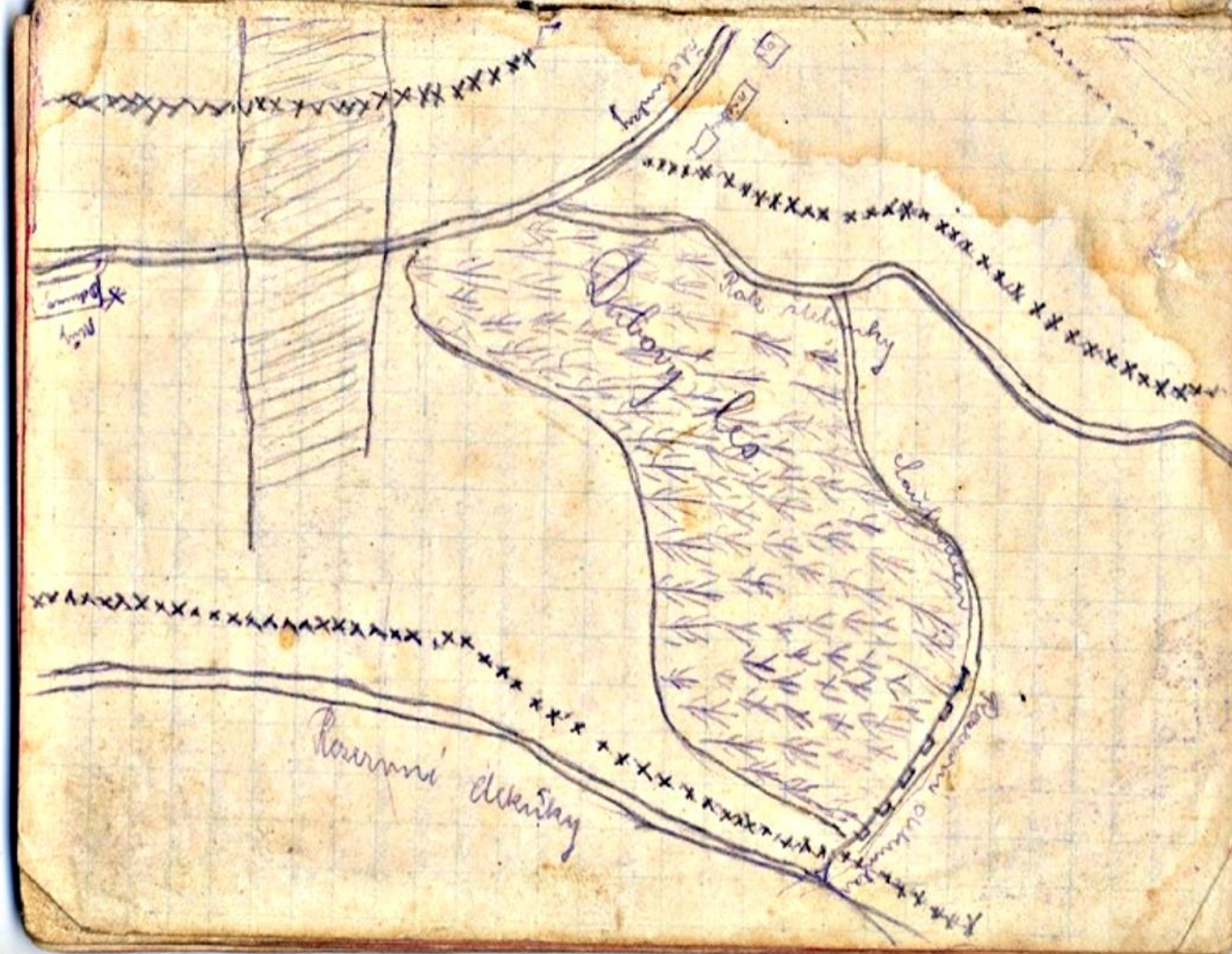

Kopie pamětí
zápisky ruského legionáře Antonína Kouteckého
z ruské fronty v 1. světové válce

Σ 20 str.

Dne 9 června 1916 jsme šli jako jízdy
do ruské kopie. Již od počátku června
byla situace hodně ztížená a rus dělal
útoky na obou stranách našeho regi-
mentu. Před první noc rohoží sem viděl
by hravý vojákův a v duchu sem si
přemýšlel na vlastní člověk je vychován
a po jakých hrav je vhozen jako la-
divo pivo. O Boží hod jsme museli
spasit celou noc po "šišovskami"
a na tu noc jsme měli 3 kroky poplach
a již sem v duchu myslil na všelijaké
konce. Oprostřední svátek silně útočili
rusové na protivém křídle ráno o 3 hodiny
Na můj voják v úterý v půl 4 hod ráno
naše útočili a silně střelily na naše
pozice od nás 1000 kroků vzdálené
a volající "hujajajaj" měly slůvko
na naše obrátě ohrožely a my jsme
jme myslily že se odávají paz moudi
měli jsme křeho legaci ale když
na malou chvíli jsme viděly jak se
rozvinou ve "svorní linii" jakou
naše voják bylo nám to moc divné

ovš pak se nám rozjasnilo včas
vlastně jde. Ihned na to počala pás-
ka vrážedná palba a oni střílely
na naše bývalé rezervy. Ona to
byla patrná přírodní linie, jenž v
noci nemohouce snést noční kručí
útok ustoupili do rezervních zákopů.
Pak každoplně se opětovaly útoky i 3
krát po noc a pořád na jednom místě
a to na pravé straně naší kompanie.
Ve středu když rusové chtěli stít co
stít naši frontu prorazit byli naiv Ma
16 kompanie tak polecimentu je jich
těch 2 kompaniích jen 20 mužů
zbylo. Celá komp. 4 a od 16 komp. 16 mužů
zůstalo. Fronta prorvřená byla
a horáci honily naše vojsko 1 1/2 hod
cesty od přírodních zákopů. V noci
na to rusové se zmocnily našich
abnormních frontových umělely
si znova legroci, začaly na poplach
honit a pak se to ještě několikrát
se opětovalo ale naše kompanie do
přímého útoku nepřišla. Ve středu
odpoledne střílel nám rús do
zákopů granáty a nešťastnou

něhodu, byl poražen přesik
Václav Lejka střepinou do hlavy
a našli ho jeho kamarádi rozsy-
paného u hlíně. Byl to jeho nešťá-
slný osud. Večer na to byl pohř-
ben u prvního batalionu na
hrbitone kde již více našich ka-
marádů ~~bylo~~ pro velkou (volu-
vinu) našť vše, lidně prahymlo.
Takový je život kavkazského vojína neb-
ten je vydatý vždy v ruce přírody.

Den 2. červen byl zase jeven na který
budu dlouhý čas pamatovati. Ráno,
o 7 hodině jsme byli probuzeni hroměním
vše jenů z obou stran jako o původ
po celý den bubnovali.

Ve čtvrt na osmou hodině utočili
rusové na nášemu pravému křídle na
12 kompanií, takovou silou že sem
myslel že tento útok je pro nás neroz-
bitelný a že naši frontu rozhodně
provozi a nás jelikož jsme měli na
zpáteční útek, vše nepohodlné, jevna
řekou a mnohé překážky jsme měli
v cestě, a proto sem již v duchu se
viděl jako ruský rojatel.

Šestá se tomu královu velk. setník
Prachovské jenž je známý jako dobrý
starý válečník jenž již mnoho útoků prováděl.
Při jen 12 kompanie byla porazena
ne musela býti nahrazena jinou. Den
před tímto útokem čítali naši se mezi
šantami lesi na 2000 mrtvých rusků
jež na horkých stěnách vydávali velký
řepach a proto se naši zvolili že je
sami pokřívá a na tím účelem
vyslali čtyřikrát parlamentáře
jenž žádali ruský v krátké průměru
aby oni odstoupili byli mohli; na
to ale ruskové ani neodpověděli a
tito leželi tam stále. Ovšem mnoho
jiných k přibýlo.

Na 81 pluku lež podnikly útok
a ve 3 "svou linii" postupovali
ku předu. Jedna esmovalnická
klidně si je nechala přijít až na
100 kroků a pak do nich pustila
válečnou palbu, při které ruskové
měli velké ztráty jednak mrtvých a
ranených a také našeho kompanie
vojáky jedné ruskou kompanii.

Kompany ale až do rána hojně pokračovaly
stříleje ale salvy snížily a gromálo se
našich předních náhopů na pravém křídle

Dne 3. srpna jsme byli vystřelováni 12
kompanií a my šly ras a kompanií stali
do leva kde jsme měli rase krásné polky
Stic nového. Jen vělo střelecké přestřelky.

Dne 24. srpence na večer o 1/8 hodině
byl sestřelen ruský přeoplán. Na
něco podobného je hrůza pohlednou
Ve výši as 2 tisíc metrů naor námi
oblétal ruský přeoplán chtěje jejich
dělostřeleckou palbu kole as naše
paloby stříti aby na nás mohly
střelci. Chlěbi také házeli bomby
jak již mnoho krát dělali. Tam
ale podrobil nás jednorázový
jeho si na něho v město Pootrajec
vyjel a dal se smírně do kolyčky.
Jen pár ran ze stroje ruský sta
sebe vystřelili a již jsme viděli
jak z ruského přeoplánu vyšlehl
plamen. Ted ale nastala hrůza
podivná. Přeoplán se dvojitě
obrátil a na to hned seskočil jeden
sapiatliků dolů a na malý okamžik
vyskočil druhý a letěl přívěsem

rychlosti na zem. ~~Pochybnost~~ byla
byla jakou sem jark přivěřit.
Anicoplan se mohl chvilu ještě vznášet
a klesal dolů, a když chybnuly křídla
tak sřít se s velkým hukotem do
nas nedaleko as 12 set kroků na
male návrší. To vše se událo as
ve 2 minutách. Ihned na to vyjeli
na koních naše sanitní archové,
aby snad kdyby bylo kapotiči kam
nbo zrakem snad pomoci aby jim
pomohly. Ty však nenalezi neb byli
někde zapadli v obilí. Druhý oltar
měli pohřb v Pohojci kde je naše hroba
odpro^{vo}čelov jako hroby kni hroby. Byl
to jeden rus a francouz.

11 srpna večer v půl 10 hod. jsme vyšli
z divisions rezervy. Dělalí jsme přístup
rusům neb u nás nic jiného nebylo.
Přišli jsme Michalovku, Belo-Lermici, a ještě
dve nemáme vsmily prole městečko
Pohojec a námo jsme přišli do
Masilova kde jsme pobýli přes celý den.
Večer, naše jsme se ubíraly dále as půl
druhé hroby na pahorek kde jsme

...li jsme si přezkoušeli jejich postup.
Uvědomili jsme, ale měli jsme být na vše
připraveni. Noc ale byla klidná.

Ráno jsme porovnali "informace"
a řekli jsme. Na se nikdo nehybalo.
Již bylo $\frac{1}{2}$ 2 hod. odpoledne a my jsme
dostali přibližně snídani. nedostali,
tak nám bylo dovoleno jít na
brombory. Sebralo se nás pár a šly
jame ke studánce a vavily. Mezitím
co my jsme oděly, vtrhly rusové
jíz do Muřilova a hned započali
pár barabek a hnali se dopředu
proti nám. Na levém křídle jsme
měli 19 pluk samouchů. Ti byli od
rusů proraženi a vše hnáno zpět.
Teď přišel rozkaz k našim; vše
stáhnouti zpět. Když jsme měli
brombory skoro vařeny, tak se
komandor Josef Olouhy posadil
k silnici, a ke mě přišel: "Honkni
jok naši utíkají, pojdi honem
jistě je rusové. Renou" a běžel se
ještě replati ač vlastně jde a
dostal odpověď že rusové jsou
jím v podání.

Už jsme běželi zpět. ~~pro~~
ruksaky a kněry, a jistě jsme mysleli
že již rusy na ústí potoka ~~do~~
se nám nepřihovalo. Pak jsme
šli na naši kompanii. Kolem
naš kávrov chvilky jeli kononji
nebo obrozumi, a různé oddíly
vojsk a vše volivem smodkem
přichodo zpět. Aby dva jsme šťastně
přšli do vesnice Božekovo
před kterou byla již naše svorná
linie rozložena. Klidně jsme bželi
pahkova hrášky a kávro uvolily až
do večera. Pak jsme šli k naší
kuchyni pro menoir a vydali se
na cestu ke kompanii. Tam nás
již neočekávali, neč mysleli že jsme
rojoiti. Tam nás ale čekala jiná
lidra. Měli jsme dva úkryty od 13
komp. a 2 úkryty od 15 komp uobržoval
postup 24 hodin. Před námi bylo již
celé množství rusů. Noc minula ještě
klidně ale ráno jsem slyšel na
straně 50 kroků přepř rokoppy.
Početnou jasně slyšel na levé straně
hlavité „honor“ a vše byla mlha.

pozemal se rusové ubíhly
zpamě do pokopů. Naši
spokojili se, když je vtrhli, vhořely
mezi ruský jeden hrací granát
a vystřelili pár ran nožem. To
hned se obrátili na útěk.

Stávalo to ani půl hodiny, tak
rusové již zase obnovili útok větší
silou na naše postavení a my jsme
byli jisti, že máme dovedet. Po levé
straně 15 komp., což nás přelomalo
než oni při prvním rusku nově
na ně ulekly a nic by nás byli o
něčem uvědomili. Co nás byl vystřel
jeden pronícen aby šel pro další
porohy k telefonu k 15 komp. ale
na cestě narazil již na silnou ruskou
svornou linii která byla již od nás
pár kroků vzdálená. Rychle se obrátil
a hlásil kapitánovi Šufkovi po
jsem rusové táhly. Hned byl silným
napisováním dle porohy k útěku.
Útěkni o překot. jsme se hnali zpět
a rusové nás prudkou střelbou
doprovázeli. Mnohý blunok, ruční
granát, lapky, motyky a mnoho
věcí jsme odhodili, jen aby jsme si
mohly rychlým útekem kivot zachránit.
niti.

La náma byl hněd vy
přes který jsme přes řeku
Zajmuti nám jen 10 mužů
namén nebyl žádný.

14 srpna.

Pak jsme šli do rokopů, co by li od
loňskos ještě nachováli a tam by li
moranováci 81 pluk. Tam jsme ode
vlonho nebyli a šli jako do rezervy
Teston po rokopů po louže rolníků
jme by li smolken stielbau od
rusů pohánění, ne přikop len byl
ještě mělký a při jako olivý po
každém jedno třiceti mužů střel
Pak jsme byli rozprášení a rolníky
nevěděl vernici, ve které jsme se
měli pose sejti. Vohodou jsem se
sešel s komandátem Selkem a
s tím jsme podnikly společnou
cestu po kompani. Jelikož jsme ji
ale neznali tak jsme šli po rolní
silnicu a do Humlany které
byla od rokopů 1/2 3 hodiny vzdálen
Tam se ptáme po našem regimentu
ale jako bylo naše překvapení když
nam jak vojáci německé tak i
poláci říkali se o našem regimenu

...eli. Co jsme měli počít? ...
...jme jse tak usli se jme
z místa nemohly a hlava nás také
proštil. Z hlavy sem si přebíral
a jedna dobrá peno nam plala
hrnec ky selcho mléka, a kus černé
chleba. To byla pro nás pochoutka
neb byl prvný den a my potřebo-
vali trochu se ochladiti. Pak jsme
se pustili do Slavětina s utěchaní
tam snova naši bratři a de nás je
tam ras byl polsky regiment 19.
Landwehr a na naše plásky hole
a nás regiment jest polkomand
každý "ja věřím". Již tu z hodiny
uvidi a my poznali o našich nic
se nemohly vypočítati. Tu mě ode-
nou povstala sporná myšlenka
aby chom se šly reptati k telefonu
u 19 Landwehr a tam se nám to
poví, neb se telefonicky poplá.
Vskutku jsme se to dověděli ať se
nás regiment leží celý v rezervě
v Mečešově. Ihned se ptám jak tam
máme a s daleka a tu mě sám
hejtman vše mopsy okázal směr
a řekl se tam máme dobře z holi-
cesty.

Byly jsme skoro konfali neb jsme
podobny umovon p mistu již nemohl
a vypravicejely jsme se se dvoro
vot telefonu nor další cestu.

Na stěži jede kolem nás nějaký
čvřák a já se ho ptám jestli směr
nejede nor Mezerov a on při se ano.
Hned jsme bez plamů vlezli na vůz
a ubíhali za našim odilem.

Vskutku jsme dohonily naše kamor,
nady před samým Mezerovem. Byl sem
domu velmi rád. Tam jsme přespaly
přes noc na jedné palivadě a rano
nas pose vedly dale az do měst

Březom směrem k Tarnopol. Za
vesnickou rajem jsme měli menší
kole nás přistihl velký oest který
nás provodil přes ho obinnu cestu.

V Březoměch jsme byli 2 dni na
potavení v Bursě a pak nás vedli
do počkopiv 7 km od města vzdor
lených. Naše první četa byla dala
do kompanie rezervy. Tam nás
čekalo mnoho prout neb jsme museli
přizpůsobit nové počkopy. Mezi našimi
a ruskými počkopy ležela vesnice
Libalín

ze které by li dospěl lidé a měli
ještě obylek a dvůr, kterou
naši jím lupičským způsobem
brali. To bylo ještě horšího
to sem dospěl, nemohl; každý
den večer přilili omu vesnici
která v tom krásném polovině
mnoho set let pokojně ležela.
Jediný kostel a fara přistali
nemění, ale naot vesnici by
byl člověk skoro poplákal.
U každého baráku byla velká
zahradka ve které bylo hojně
různých nasazení. Tam jsme
se nejedli do syta bramborů na
které sem se od jara těšil.

29 srpna jsme šli vyměnit chleba
čtu v pákopech. Obleho jsme v nich
nebyli. 2 páři nám nabídli rusou
velkou bubnovou polbu (Fommel
fajer) která namo od 1/2 hod. až do 7h
večer proudu. ^{Pr. ~~low~~} jsme měli plav
mnoho plavů. Gefraiter Antonín Svoboda
byl střelcem přesnělem a celý nořoj
mu vjel do těla. Hlavu měl posazen

*) Naše kompanie vzala 2 roční telata
krovin a 2 ovce. Šlepic a husy nemohli

nebyl přerážen a v těle měl mnoho
díř. Ihned byl mrtvý.

Druhý se jmenoval Tůch a ten
dostal šrapnelovou kouli do
praveho ramene a proletěl mu
prst. V noci se pokopávali
rusové blízko před našimi pozicemi.
Ráno v 5 hodin sem byl probuzen
průtokem střelbou ze strojních
pušek na obou stranách naší
čety. Pocily jež sem při tom měl
nebyli nejhorší než jako bych byl
byval viděl co mne přiková. Za půl
hodiny slyším po našich pařb.
hlasitě hrát; obrátím se vidím jak
němečtí kanonýři, naše oddělení
od strojních pušek, od 35 reg. land.
jak už se hne zpět lesem. Povídám
do komandida že je stojíme jednor
nohou v ruské. Děláme co se bude
dít dále. Za nějakou chvíli se
střelba blížila k nám až na našich
pákech v prou celá pařba rusů
a volali hrůza. Nám nezbyvalo než
odhodit zbraň a nechat se zaj
mouti. Celá první a čtvrtá četa
jme byli již obklopeni a do

ajeli poveleni. Lesta do rajete
šla dosti veselá aš na to se
jme měli chvíle na dosti
hlavní. Bylo nás asi 6 tisíc velký
transport. Jeeli jme jen jednou
denně, což nám při těch velkých
morských nedostáovalo. Leých
dani jme cestovali než jme přišli
do "Vločisk" kde jme pobýli, dani
abychom si trochu vyčistili a
přivítalo vypravili. Pak nás odali
do vagonů a jeli jme přes Kijev
do lágru Dávnice. Tam byli naši
ceští "pruvěrnici" kteří nás přiví-
tali a vysvětlili nám proč vlastně
se pohybují a my byli pro naši
věc ochotni hned, pose se odali
do české armady a jiti znovu
nai našeho dobroholetého ptiskova-
tele a se plavou v ruce ho pokorili
a tak naši vlastní svobodu práce
přecitli.

Dne 6 páří jme přijeli z Dávnice
do Borispolu kde jme byli na
výcviku až do 26. ~~listopadu~~ října
V Borispolu jme pas jednou
trochu se vinnili po našem

utrpění v austrijské
jsme měli dost i kmo
měli 3krát týdně. ^{byl} Práci ^{byl} ~~byl~~ ^{byl} ~~byl~~ ^{byl}
hoši postavili. Z jedné plemínky
byl vytvořen královský divadelní sál
do kterého mohlo přibližně set diváků
pohodlně se umístiti. Program
býval hezký je i plukovník Makarov
snadosti naše porvání přijal, třeba
mus být přes je naše české divadlo
nemohlo jít. To mnoho oficirů našich
i ruských se s výmí smíčkami při-
chozelo se do našeho divadla práci
pobavit. Kijevská děvčata jich bylo
pokrátě velký počet také se přidali
na naše dobrovolce-ochotníky pohlí-
želi jako na lidi z jiného světa.

Jednou při divadle se spustil
velký liják a za půl hodiny jsme
měli v plemínkách pod kolena vody.
Diváci divadla museli být na
voze z lágru vyvezeni neb bylo
voda pod kolena vody.

Kolem 15 lidí chtěli ženo stavit
druhou brigádu českou ^{arbskou} v Oděse.
Vybrali nás asi 1500 mužů a

...převázali do Oděsy. Jelikož
si mnozí z nás již mnozí kteří v srbské
armádě sloužili, a nemohouce se
svému porovnání přišli do naší
leské družiny; ti, nás prožili aby
jme nešli na nějaké plané sliby, že
srbové jsou nesnadňelivý lidé a mnoho
různých věcí což by se nám prý v
nich nerozmlouvalo a tím se by se
naše věc nepodporovala a proto
je toho sešlo. Zůstali jsme dole v Bori,
společně.

Svalky v. Václava jsme zvolili
nad pískování skvěle. Mnoho
různých her a povodů naši hoši
prováděli po ústati oficirů i civil-
ních osob kteří neměli obdivovali
naše odvážnický-borce a jejich
výkony. Při tom hrála naše hudba.
Oběd byl také trochu slavnostnější než
kdy jinoly. Vepřová pečenka se pepřem.
Nájmů z nás sestavili Zmaršové
regly a jeli jsme na pozici. Lesta
byla nám podržována carským pojez-
dem který aby se snad neshodil s
druhým vlakem; zastavena veškerá
jízda na 3 dny.

Tak v Borispolu jsme se 2 dny, v
Dárnici plen (kde se mělo mělo
dobrodružství) a v Kyjev jsme pak
jeden den čekali. Toho sem vyrazil
a šel sem se prohlédnout město.
Bylo to pro mna po carské návštěvě; ~~na~~
naše po ulicích byli dosud prapory
slovenské příkory, na vykladem
skříňem vystarbeny sadrové
podobizny carských monarchů.
Město jest dosti krásné a uhlavné.
Za Prahou má ale daleko. ¶

Nejlíp se vyjímají při pohledu
na Kyjev věže, cerkvi které jsou
natřeny slatovan barvou a na
slunci se překrásně lesknou. Jest
tam také Kopecký okteré nás
hoši neodivují pro mna nejlepší
vysvěpčení.

Včera jsme jeli dále ku státní
brigádě. Cesta nám ubíhala při
samém spěvu. Druhý den v noci
jsme přijeli do stanice Terny
kde jsme do rána stály čekajíc
co dále bude. Kolem 7 hodiny
jsme vystoupili a vydali na
cestu do Teklovky od Terny

16. verst ~~upravené~~ vesničky. Byli
by i (3 list) byli s náš sestaveny
2. ~~2. 2. 2.~~ Poměštily nás po chatach
a nechali nějaký den odpočinouti.
Pak nám nastalo zase raňati klavé
nás provira nebavilo. Za nějaký
den k nám přijel jeden obrokar
a bere všeho přelobřavování se ujal
komandova roty. Tak se nám vyja-
snilo že je to praporsník Kucera.
Dlouho však se netěšil v 10. té roty
nebyl přeměněn prop. Galzem
a černým. Nastal hned jiný rivot
v rotě neb prop. Galzo hleděl vše,
možné rotu dlati do pořádku, což
se mu povedlo jeho příjemným
zacházením s kařotým.

Zde zápisky končí.

